ప్రసూతి వార్డు

నాలుగు వైపులా డిసిన్ఫెక్టెంటు వాసన. మరోవైపు మనిషికి ఒంటరితనాన్ని కలిగించే విచిత్రమైన నిశ్శబ్దం. లక్షలాది ఇతర జీవకణాలతో పాటే నాశనమైపోకుండా ప్రమాదవశాత్తూ మానవరూపం ధరించిన ప్రాణిని ఇహలోకంలోకి తెచ్చే చోటు. ఇది ప్రసూతి వార్డు.

ఆ వార్డులోకి అడుగు పెట్టబోతుండగా అరవింద మనస్సును ఒక విధమైన భయం ఆవహించింది. అసలామెకు మొదటినుంచీ ఆస్పత్రులంటేనే గగుర్పాటు.

పెళ్ళయిన నాలుగేళ్ళకు అదే ఆమెకు తొలిగర్భం. నిజానికా వూళ్ళో కాన్పు జరిపించుకోవడమే అరవిందకు మొదట ఇష్టం లేదు. హైదరాబాదులోనే బిడ్డను కనాలనుకుంది. అక్కడే తన భర్త ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఈ తొమ్మిది నెలలూ అతనికి దగ్గరగా ఉండాలని ఎంతగానో కోరుకుంది.

మూడోనెల గడుస్తుండగానే అతను హడావుడి చేయడం ప్రారంభించాడు. ఆడపిల్లకు మొదటి కాన్పు పుట్టింట్లోనే జరగాలనేది అతని వాదన. అదామెకు ఇష్టం లేదు. అతనికి దగ్గరగా వుండాలని తన మనసు ఎందుకంతగా ఆరాటపడుతోందో ఆమెకే అర్థం కాలేదు. తన అక్కలంతా కాన్పుకు పుట్టింటికే వచ్చారు. వాళ్ళెవరికీ భర్తమీద తనలా ప్రేమ లేదా? అని ప్రశ్నించుకుంది. బహుశా వాళ్ళు కూడా తనలాగే ఆరాటపడ్డా ఆ మాట పైకి చెప్పి వుండరని భావించుకుంది.

అరవింద ఈ కాన్పుకు పుట్టింటికి వెళ్ళకూడదని అనుకోవడానికి మరో కారణం వుంది.ఆమె తండ్రికి నలుగురు ఆడపిల్లలు. అరవింద చిట్టచివరిది. ఆయన గుమాస్తాగా రిటైరవడానికి మరో రెండేళ్ళుంది. పై ఆదాయానికి చేయి చాపడం ఆయనకి అలవాటు లేదు. తనకొచ్చే ఆదాయంతో తమ పెళ్ళిళ్ళు చేయడానికి సరేసరి, తన అక్కల కాన్పులకూ, వాళ్ళ అత్తవారిళ్ళ ఆశపోతు తనానికీ ప్రతీసారి ఆయన ఎంత ఇబ్బంది పడిపోయాడో తనకు తెలుసు. తన మూలంగా ఇప్పుడాయన మళ్ళీ అంత ఇబ్బందికి గురికావడం

అరవిందకు సుతరామూ ఇష్టం లేకపోయింది. అందుకే కాన్పుకోసం తనని పుట్టింటికి వెళ్ళమని భర్త చెప్పినప్పుడు బాధ్యతనుంచి తప్పుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడని అతని మీద కోపం వచ్చింది.

భర్త వాదన మరోవిధంగా ఉంది. పెద్దవాళ్ళెవరూ లేకుండా కాన్పు జరగడమంటే మాటలా? అదీ తొలి చూలు కాన్పు. ఆలనాపాలనా చూసి మంచీ చెడ్డా చెప్పగలిగేవాళ్ళు లేని ఈ హైదరాబాదు నగరంలో తమకెవరు దిక్కు? కాబట్టి ఇక్కడ పురుడు పోసుకోవాలనుకోవడం ఎంత మాత్రం వివేకం కాదు. పుట్టింటికి పోవడమే మంచిది.

అయితే అరవింద ఆ వాదన చెవిని వేసుకోలేదు. ఎన్ని కష్టనిష్ఠూరాలొచ్చినా పురుడు ఇక్కడే పోసుకుంటానని మొండి కేసి కూర్చుంది. అంతలో ఆమె తండ్రి ఆమెను పిల్చుకు వెళ్ళడానికి వచ్చాడు. అరవింద రాను పొమ్మంది. తండ్రి ఆమెకు అనేక విధాల నచ్చచెప్పాడు. అల్లుడి మాటే సరైందన్నాడు. తల్లిదండ్రులు చూసేది బిడ్డ మొహమే కానీ డబ్బు మొహం కాదన్నాడు. ఈ బిడ్డను కన్నాక మా ఆరాటం ఏమిటో నీకే అర్థమవుతుంది లెమ్మని హాస్యమాడాడు. చివరికి కూతురి మనసు మెత్తబరిచి తన వెంట రావడానికి ఒప్పించాడు. అరవింద అన్యమనస్కంగానే పుట్టింటికి వెళ్ళింది.

అక్కడికి వెళ్ళాక పురుడు ఆస్పత్రిలో పోసుకోనని చెప్పింది. తండ్రి నవ్వేసి అలాగే లెమ్మన్నాడు. డాక్టరమ్మ చెప్పిన తేదీకి నాలుగు రోజులు ఆలస్యంగా ఆమెకు నొప్పులొచ్చాయి. వచ్చినా చాలా సన్నగా వచ్చాయి. అప్పుడే కాన్పు జరుగుతుందని ఆమెకు నమ్మకం కుదర్లేదు. అయితే నొప్పులు వచ్చాక డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్ళడం తప్పనిసరి అని బుజ్జగించి తండ్రి ఆమెను ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళాడు. డాక్టరమ్మ పరీక్ష చేసి ఇవి పురిటి నొప్పులే, ఆస్పత్రిలో చేర్చేయమని చెప్పింది.

ఆ విధంగా తనకు ఇష్టం లేకపోయినా ప్రసూతివార్డులో చేరింది అరవింద.

తీరా ఆస్పత్రికి వెళ్ళాక నొప్పులు తగ్గిపోయాయి. కాన్పుకు డాక్టరమ్మ ఇరవై నాలుగు గంటలు టైమిచ్చింది.

అది పదడుగుల వెడల్పు, పన్నెండు అడుగుల పొడవున్న అగ్గిపెట్టెలాంటి గది. పేషెంటుకోసం ఓ పడక, పైన సీలింగు ఫ్యాను, ఓ అరవై కేండిల్సు బల్బు తప్ప మరింకే సౌకర్యం లేదా గదిలో. సున్నం పాతబడి గోడలు నల్లబారాయి. గదివెనక వైపు పెద్ద కిటికీ ఒకటుంది. ముందరి పక్క తలుపు మూస్తే ఆ కిటికీ ఒక్కటే ఆ గది లోకి గాలి వెలుతురు వచ్చే మార్గం. కిటికీ పక్కన బాత్‌రూం, లెట్రినూ గదిలోకే వున్నాయి. కింద సిమెంటు పూత పూసిన నేల. రాత్రిపూట దోమల స్వైరవిహారానికి అక్కడేం కొదవలేదు.

ఈ వర్ణన చూస్తే అది బహుశా గవర్నమెంటాసుపత్రి కాబోలనే అభిప్రాయం ఎవరికైనా కలగొచ్చు. కానీ, అది అక్షరాలా ప్రైవేటు ఆసుపత్రి. ఆ ఆసుపత్రి కట్టిన డాక్టరమ్మ అసలు పేరేమోకానీ ఆ వూళ్ళో అందరికీ ఆమె కాన్పులమ్మగా తెలుసు. ఆవిడ కాన్పుల స్పెషలిస్టు. ఇతర రోగాలకు కూడా ఆవిడ మందు ఇవ్వగలదనే విషయం ఆ వూరివాళ్ళు దాదాపు మర్చేపోయారు. ఆమెకు పోటీగా ఇంకా ఆ వూళ్ళో ఇతర కాన్పులమ్మలు వెలిశారుగానీ ఆ పేరుతో ఆ వూరివాళ్ళు పిలుచుకునే కాన్పులదేవత మాత్రం ఆమే. ఆమెకు కాన్పులు చేయడం మాత్రమే కాదు, కాన్పును ఆపరేషనుగా మార్చేసే విద్య కూడా బాగా తెలుసు. మామూలు కాన్పుకు ఆమె వసూలు చేసే ఫీజు అయిదువందలు. ఆపరేషను ధర రెండున్నరవేలు. కాబట్టి ఆ రెంటిలో ఏది లాభసాటిగా వుంటుందో విజ్ఞులకు వేరే చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు.

కాన్పులమ్మ అరవిందకోసం కేటాయించిన గదికి అద్దె రోజుకు డెబ్బై అయిదు రూపాయలు. గది అవసరం లేదనుకుంటే రోజుకు నలభై రూపాయలకు వట్టి పడక కూడా అద్దెకు తీసుకోవచ్చు. తన కోసం ఆ వట్టి పడకే తీసుకొని వుంటే పోయేదనిపించింది అరవిందకు. అక్కడైతే కామన్‌హాలు కాబట్టి చూడ్డానికి నాలుగైదు మొహాలైనా కనిపిస్తాయి. ఇదేమిటిది జైలు!

ఆలోచించగా ఆలోచించగా అరవిందకు ఏదీ తన ఇష్టప్రకారం జరగడం లేదనిపించింది. ఇదేం అన్యాయం? బిడ్డను కనాల్సింది తను. ఇష్టాఇష్టాలన్నీ ఇతరులవి. ఈ పద్ధతేమీ బావుండలేదు.

తన మాట ఒక్కటీ చెల్లడం లేదనే విసుగు క్రమంగా ఒక విధమైన ఆరాటంగా మారిందామెకు. అంతలోనే గది బయట ఎవరివో కిలకిలా నవ్వులు వినిపించాయి. అరవింద దృష్టి ఆ వైపు మళ్ళింది.

అన్నాచెల్లెళ్ళు కాబోలు. గుమ్మంలో ఇద్దరు పిల్లలు నిలబడి వున్నారు. ఆ ఇద్దరిలోనూ మగపిల్లవాడు పెద్దవాడుగా కనిపిస్తున్నాడు. అయిదారేళ్లుంటాయి వాడికి. చెల్లెలి మెడచుట్టూ చెయ్యివేసి నిలబడ్డాడు. ఆ పాపకు రెండేళ్ళుంటాయి. నోట్లో బొటనవేలుంచుకుని అన్నగారికి తలానించింది. ముద్దులు మూటగట్టే మొహాలు. పెద్ద పెద్ద కళ్ళు ఇంకా పెద్దవి చేసుకుని ఎంతో ఆసక్తిగా తనవైపే చూస్తున్నారు వాళ్ళు. ఇద్దరిలోనూ ఆ మగపిల్లవాడు తనకేదో తెలుసునన్నట్టు చెల్లెలి వైపు తల వాల్చి నవ్వుతున్నాడు.

తన బిడ్డకోసం ఆశపడుతున్న అరవిందకు ఆ ఇద్దరు పిల్లల్ని చూడగానే మాతృప్రేమ ఒక్కసారిగా పొంగుకొచ్చింది. దాంతో ఆమె తన చీకాకులన్నీ మర్చిపోయింది. రెండు చేతులూ ముందుకు చాచి ఆ పిల్లల్ని తన దగ్గరికి రమ్మన్నట్టు చిరునవ్వుతో పిలిచింది.

ఆ పాప బొటనవేలు అలా నోట్లో వుంచుకునే తలపైకెత్తి అన్నగారివైపు చూసింది. అన్నగారు నవ్వుతూనే సిగ్గుపడిపోతూ రానన్నట్టు తల అడ్డంగా ఆడించాడు.

అరవింద మళ్ళీ పిలిచింది.

ఈసారి వాళ్ళిద్దరూ వెనక్కి తిరిగి అక్కడినుంచి తుర్రుమన్నారు.

అరవింద ప్రేమానందభరితమైన మనసుతో దిండుమీద వెనక్కు వాలింది. తన కడుపులో వున్న బిడ్డను అనురాగంగా చేత్తో నిమిరింది. ఆమె కళ్ళముందు స్పష్టాస్పష్టంగా ఒక బోసినవ్వు ప్రత్యక్షమైంది. కడుపులోంచే తన బిడ్డ అమ్మా అని పిలిచినట్టనిపించి వళ్ళు పులకరించింది. అప్రయత్నంగా ఆమె కళ్ళు అర్ధనిమీలితాలయ్యాయి.

అంతలో ఆమె తల్లి ఆ చుట్టుపక్కలేం జరుగుతుందో ఒకసారి సర్వేచేసి కూతురి గదికి తిరిగి వచ్చింది. గదిలోకి అడుగు పెడుతూనే ఆమెకు అరవింద తన్మయత్వంగా కళ్ళు మూసుకుని లోలోపలే ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ వుండడం కనిపించింది. ఆ సమయంలో కూతురి మొహం సృష్టిలో అన్నిటికంటే సుందరమైందనిపించిందామెకు. బిడ్డను తల్చుకు మురిసిపోతున్న తల్లిని గన్న తల్లి. సంభ్రమంతో రెండడుగులు ముందుకు వేసి ప్రేమ పట్టలేక కూతురి చుట్టూ చేతులు తిప్పి ఆప్యాయంగా మెటికలు విరుచుకుంది.

అరవింద కళ్ళు తెరిచింది. తల్లిని చూస్తూనే నిండుగా నవ్వింది. "ఎక్కడికెళ్ళావమ్మా? ఇందాక ఎవరో ఇద్దరు పిల్లలు వచ్చి వెళ్ళారు. కడిగిన ముత్యాల్లా ఎంత బావున్నారో తెలుసా?" అంది.

"చూశాను. ఆ ఇద్దరూ అవతల మూడోగదిలో వున్నామె పిల్లలు," నిట్టూర్చింది అరవింద తల్లి.

ఆ నిట్టూర్పు ఎందుకో అరవిందకు అర్థంకాక "ఏమైంది?" అనడిగింది.

"పాపం చూడ్డానికెంత ముద్దొస్తేనేం? ఆ ఇద్దరు పిల్లలకీ తల్లి ప్రేమ లేదు, తండ్రి ప్రేమ ముందే లేదు," చెప్పింది అరవింద తల్లి.

అరవింద మాతృహృదయం కలవరపడింది. "అదేమిటమ్మా?" అందామె.

"ఆ పిల్లల తండ్రి మహానికృష్టుడిలా వున్నాడు. భార్యకు కాన్పయినా చూడ్డానికి రాలేదు."

"ఎందుకని?"

"ఆడపిల్ల పుట్టిందనట."

అరవింద ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

"ఇందాక నువ్వు చూసిన ఇద్దరు పిల్లలకూ మొన్న ఒక చిట్టి చెల్లెలు పుట్టింది," చెప్పింది అరవింద తల్లి. "అసలిదివరకు ఆ నోట్లో బొటనవేలు పెట్టుకునే పిల్ల పుట్టినప్పుడే

అతగాడు భార్యని నానామాటలూ అన్నాట్ట. తమకందరూ మగపిల్లల్నే కనివ్వాలని అత్తింటివాళ్ళు పాపం ఆ ఆడకూతురికి పెట్టిన షరతు. ఈసారి మళ్ళీ ఆడపిల్ల పుడితే భార్యని వదిలేసేది ఖాయమని ముందే బెదిరించాడా పురుషుడు. అలాగని ఈ తొలిచూలుకు మగపిల్లాడు పుట్టినప్పుడైనా భార్యని సరిగ్గా చూసుకున్నాడా అంటే అదీ లేదట. రోజూ తాగొచ్చి భార్యాబిడ్డల్ని చావబాదడం అతనికి మామూలేనట. ఇప్పుడా తల్లి తన మొగుడిమీదున్న కోపమంతా ఆ పుట్టిన పసికందు మీద చూపిస్తోంది. పాపం ఆ బిడ్డ ఎంత గుక్కపెట్టి ఏడ్చినా పాలివ్వదు. ఆమెకు పాలు తక్కువున్నాయా అంటే అదీ లేదు. పాలు పొంగి పొంగి గుండెలు బరువెక్కి ఆ నొప్పికి తట్టుకోలేక తను కూడా ఏడుస్తుంది. వార్డులో ఈ మూలనుంచి ఆ మూలకు అంతా ఆమెను తిట్టేవాళ్ళే. నర్సులు కూడా తిట్టిపోస్తూనే ఆ పాలు తోడేస్తున్నారు. ఇక ఆ ఇద్దరు పిల్లలూ తల్లి దగ్గరికి వెళ్ళే ధైర్యం లేకే దిక్కులేనివాళ్ళలా వార్డులో అటూ ఇటూ తిరుగుతూ గడిపేస్తున్నారు."

అరవిందకు మనసంతా పాడైపోయింది. ఆ పిల్లల్ని చూసి ఇందాక తను పొందిన ఆనందం అర్థం లేనిదనిపించింది. కడుపులో వున్న బిడ్డ కదుల్తున్నట్టనిపించి గబుక్కున రెండు చేతుల్తో పొదివి పట్టుకుంది.

అరవింద తల్లి మరింక ఆ పిల్లల సంగతి వదిలిపెట్టి ఆ వార్డులో వార్తా విశేషాలు చదవనారంభించింది. "ఇదంతా ఆడపిల్లల ఋతువులా కనిపిస్తోందే అమ్మా. వార్డులో ఈ వారమంతా వరసగా ఆడపిల్లలే పుడుతున్నారు. ఎవరికో ఒకామెకు మాత్రం మగపిల్లాడు పుట్టాడంటున్నారు. అందుకే వార్డులో అందరి మొహాలు ముడుచుకునే వున్నాయి," అంది.

అరవిందకు మరింక వినాలంటే విసుగు పుట్టింది. "చాల్లే అమ్మా! అంత మొహాలు ముడుచుకోవడానికి ఆ కన్నతల్లులు మాత్రం ఆడవాళ్ళు కారా?" అంది.

అరవింద తల్లి జ్ఞానిలా నవ్వింది. "ఆడపిల్లలు పుడితే అంతేనమ్మా. ఆ బాధేమిటో కూతుర్ని కన్నవాళ్ళకే తెలుస్తుంది," అంది.

అరవిందకు అలసటగా అనిపించి అవతలికి తల తిప్పుకుని కళ్ళు మూసుకుంది. తల్లి చెప్పిన మాట ఆమెకు రుచించలేదు. కాసేపటికి అలాగే ఆమెకు నిద్రపట్టింది.

సాయంకాలం అయిదుగంటల ప్రాంతంలో మళ్ళీ మెలకువ వచ్చిందామెకు. తల్లి ఫ్లాస్కులోంచి కాఫీ పోసి ఇచ్చింది. అరవింద కాఫీ తాగుతుండగా ఒక పెద్దావిడ వచ్చిందక్కడికి.

"కూతురా అమ్మా?" అడిగింది అరవింద తల్లిని.

అరవింద తల్లి అవునన్నట్టు తలూపింది.

ఆవిడ లోపలికి వచ్చి అడక్కుండానే తల్లి పక్కన చాపమీద బైఠాయించింది.

"ఎన్నో కాన్పు?"

"ఇదే తొలిచూలు," చెప్పింది అరవింద తల్లి.

"అలాగా! పెళ్ళయి ఎన్నేళ్ళు?"

"నాలుగేళ్ళు," చెప్పింది అరవింద.

"అయ్యో, అలాగా! నాలుగేళ్ళదాకా బిడ్డలు పుట్టలేదేమ్మా?"

అరవిందకు చిరాకనిపించి, "ఇప్పుడు పుడుతున్నారు గదండీ!" అంది.

అరవింద తల్లి ఆ పెద్దావిడకి గ్లాసులో కాఫీ పోసి ఇచ్చింది.

కాఫీ చప్పరిస్తూ ఆవిడ అరవింద కడుపుకేసి పరిశీలనగా చూసింది. ఆ తర్వాత ఆమె మొహంవైపు చూపు మళ్ళించింది.

"కడుపు ఎత్తుగా వుంది. అమ్మాయి మొహంలో లక్ష్మీకళ ఉట్టిపడుతోంది. కడుపులో వున్నది ఆడపిల్లా అమ్మా?" అంది.

"నాకేం తెలుసు?" అంది అరవింద.

పెద్దావిడ చోద్యంగా చూసింది, "అదేమిటమ్మా, టీవీలో చూపించుకోలేదూ?" అడిగింది.

"టీవీలో చూపించుకోవడం అంటే స్కానింగు చేయించుకోవడమా అండీ? చేయించుకున్నాను. బిడ్డ పరిస్థితి బావుందని చెప్పారు. అయితే ఆడపిల్లా మగపిల్లవాడా అనేది అడగలేదు. ఆ విషయం ముందే తెలిసిపోతే ఏం బావుంటుందండీ? తొమ్మిది నెలలు ఎదురు చూశాక బిడ్డ పుట్టినప్పుడు తెలిస్తేనే అందం."

పెద్దావిడ మొహం అదోలా పెట్టి "ఏమోనమ్మా! నా కూతురికి మాత్రం చూపించుకున్నాం. మగపిల్లవాడని చెప్పారు." అంది.

"అలాగా!" అరవింద తల్లి సంతోషిస్తూ అంది.

పెద్దావిడ మొహం చింకి చాటంత చేసుకుంది, "ఈ వార్డులో అంతా ఆడపిల్లలే పుట్టుకొచ్చేస్తున్నారట. మా అమ్మాయికి మాత్రం మగపిల్లవాడే పుట్టబోతున్నాడు," అంది ఆర్భాటంగా.

అరవిందకు ఆమెను చూసి జాలేసింది.

ఆవిడ అంతలోనే ఏదో రహస్యం చెబుతున్నట్టుగా ముందుకు వంగింది. "ఈ పక్క గది లేదూ? ఆ గదిలో వున్నామెకు అయిదో నెల. కడుపు తీయించేసుకుంటోంది," అంది.

అరవింద గుడ్లు తేలేసింది.

"ఎందుకని?" అనడిగింది.

"ఎందుకని ఏమిటమ్మా? టీవీలో చూపించుకుంటే పుట్టబోయేది ఆడపిల్ల అని చెప్పారు," అంది అదేదో మామూలు విషయమే అయినట్టు. ఆమె ధోరణి చూస్తే తన కూతురికీ ఆడపిల్లేనని డాక్టరు చెప్పి వుంటే ఆమె కడుపు తీయించడానికైనా ఈవిడ రెడీయే అనిపించింది అరవిందకు.

"అందుకామె ఒప్పుకుందా?" అదో విధమైన అపనమ్మకంతో అడిగింది.

"ఒప్పుకోవడం ఏమిటీ? ఆడపిల్ల అని తెలియగానే కడుపు తీయించేసుకుంటానని ఆమె స్వయంగా వచ్చి ఆస్పత్రిలో చేరింది."

అరవిందకు ఊపిరి పీల్చుకోవడం కష్టమవుతున్నట్టనిపించింది. తల్లికేసి తిరిగి, "ఇక్కడ నాకు గాలాడ్డం లేదే అమ్మా! కాసేపు బయటికి వెళ్తాను," అంది.

అరవింద తల్లి ఆమె చెయ్యి పట్టి మంచం దిగడంలో సాయపడింది. అరవింద వరండాలోకి వెళ్ళింది. ఆమె తల్లీ, ఆ పెద్దావిడా ఆమె వెనకే ఆ గదిలోంచి బయటికి వచ్చారు.

వరండాలో ఒకామె కనిపించింది. ఒక మగవాడితో ఆమె లోగొంతుకలో ఏదో సీరియస్‌గా వాదిస్తోంది.

"అదిగో, ఆమే కడుపు తీయించుకుంటోంది," గుసగుసగా అంది పెద్దావిడ.

అరవింద ఆ వాదులాడుతున్నామెవైపు ఒకేసారి తేరిపారా చూసింది. ఆమె కళ్ళు జిగేలుమన్నాయి. ఆవిడెవరో సినిమా హీరోయిన్లకంటే అందంగా వుంది. ఇంత చక్కని మనిషి అంత నిర్దయకు పాల్పడగలదంటే అరవిందకు నమ్మబుద్ధి కాలేదు.

పెద్దావిడ ఇంకా గుసగుసలాడుతూనే వుంది. "ఆ ఎదురుగా వున్నది ఆ అమ్మాయి మొగుడు. భార్య కడుపు తీయించుకోవడం అతగాడికి ఇష్టం లేదు. అందుకే ఇద్దరూ గొడవ పడుతున్నారు."

అరవిందకు హఠాత్తుగా ఆ వాదులాడుతున్నామె మొహంలో అందమంతా అదృశ్యమైపోయినట్టనిపించింది. అదే సమయంలో తన కడుపులో వున్న బిడ్డ కిందికి జారిపోతున్నట్టనిపించి ఒక్కసారిగా కంపరం పుట్టుకొచ్చింది.

"అమ్మా, నేను లోపలికి వెళ్తున్నాను," అంటూ కంగారుగా తన గదిలోకి తిరిగి వచ్చేసింది.

ఆ సాయంత్రం బాగా చీకటిపడుతున్న వేళకు ఆమె తండ్రి వచ్చాడు.

"మీ ఆయనకు ఫోన్ చేశానమ్మా. ఇవాళో రేపో నీకు కాన్పు జరగొచ్చని చెప్పాను," అన్నాడాయన.

భర్త ఊసు వింటూనే అరవింద మొహం ప్రసన్నమైంది.

"ఏమన్నారు?" అడిగింది.

"ఆఫీసులో చాలా పనుందట. వీలు చూసుకుని సెలవు పెట్టి వస్తానన్నాడు."

"అంతేనా? నాగురించి ఏమీ అడగలేదా?"

"అడిగాడు. ఎలా వున్నావని అడిగాడు. ఏమైనా స్కానింగులో ఆడపిల్లో మగపిల్లవాడో తెలుసుకోనందుకు ఇంకా అలిగినట్టే వున్నాడు," నవ్వాడాయన.

స్కానింగు అనే మాట వింటూనే అరవింద గుండె మండిపోయింది.

"ఎందుకట? ఆడపిల్ల అని తెలిస్తే కడుపు తీయించేయడానికా?" విసురుగా అనేసింది.

ఆమె తండ్రి నివ్వెరపోయాడు. "అదేమిటమ్మా? పాపం అతను అలా ఎందుకుంటాడు?" అన్నాడు.

"కాకపోతే ఏమిటి నాన్నా?" అంటూ ముభావంగా మొహం అవతలికి తిప్పుకుంది అరవింద.

ఆ రోజున ఆమెకు నొప్పులు రాలేదు.

ఆ మర్నాడు కూడా రాలేదు.

ఆ రెండో రోజున తన గది పక్కనున్నామె గర్భస్రావం చేయించుకుంది. వెళ్ళేటప్పుడు ఆమె సరిగ్గా తన గది ముందునుంచే వెళ్ళింది. గర్భస్రావం చేయించుకున్నాక మళ్ళీ ఆమెను తన గదిముందు నుంచే తీసుకెళ్ళారు. కళంతా హరించుకుపోయి ప్రేతంలా కనిపించిన ఆమె మొహంలోకి చూడ్డానికి భయమేసి అరవింద గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుంది.

ఆ సాయంత్రమే మరో సంఘటన జరిగింది.

కాన్పులమ్మ ఆసుపత్రికి కొంత దూరంలో పెద్ద మురుగు కాలువ ఒకటుంది. ఒకనొక కాలంలో అది పంట కాలువ. క్రమేపీ కాలదోషం పట్టి మురుగు కాలువగా రూపాంతరం చెందింది. ఆ మురుగు కాలవలో ఒక పసిబిడ్డ శవం బయటపడింది.

నలుగురూ చేరి అక్కడ ఎందుకో గొడవ గొడవగా మాట్లాడుకోవడం అరవిందకు కిటికీలోంచి కనిపించింది.

"ఏమిటమ్మా అది? ఏం జరిగింది?" తల్లిని అడిగింది.

అరవింద తల్లి గబుక్కున ఆమె మొహం పట్టుకుని బలవంతంగా అవతలికి తిప్పేసింది. "పాడు మనుషులు! అక్కడేం జరుగుతోందో మనకెందుకులెమ్మా! వరండాలోకి పోదాం పద," అంది.

తల్లి చెయ్యి విడిపించుకుని కిటికీలోంచి మళ్ళీ అవతలికి చూసిన అరవిందకు ఓ పసిబిడ్డ శవాన్ని పోలీసులు గోనెసంచిలోకి ఎక్కిస్తుండడం స్పష్టంగా కనిపించింది.

ఆ దృశ్యం చూస్తూనే ఆమె కెవ్వున కేకేసి మంచం ఎక్కేసింది. కళ్ళు రెండూ గట్టిగా మూసుకుని వణికిపోతున్న కూతుర్ని ఆమె తల్లి ఆత్రంగా గుండెకు హత్తుకుంది.

"నేనీ నరకంలో వుండనంటే తెచ్చి నన్నిక్కడ పడేశారు," అంటూ ఏడ్చింది అరవింద.

ఆ రాత్రి ఆమెకు భయంతో సరిగ్గా నిద్ర పట్టలేదు. తనకు కాన్పు సరిగ్గా జరుగుతుందా? తన బిడ్డ సజీవంగా పుడుతుందా. అసలు కాన్పు జరిగాక తను బ్రతికి వుంటుందా? ఇలా రకరకాల ఆలోచనలతో ఆమె రెపరెపలాడింది. భర్త ఉద్యోగానికి సెలవు పెట్టి వెంటనే తనకోసం ఎందుకురాడని ఆమె హృదయం ఆక్రోశించింది. చాలాసార్లు కలత నిద్రలోంచి ఉలిక్కిపడి లేచి కడుపులో వున్న బిడ్డను నిమిరి ఏదైనా కదలికకోసం చూసి చూసి మళ్ళీ కలత నిద్ర పోయింది.

ఆ మర్నాడు కూడా ఆమెకు కాన్పు నొప్పులు రాలేదు.

ఆ రోజు ఉదయమే తమ మొదటి రోజు చూసిన పిల్లల తల్లిని డిశ్చార్జి చేశారు. ఆ పిల్లల తండ్రి ఆ రోజున వచ్చాడు. ముటముటలాడే మొహంతో తమకు పుట్టిన బిడ్డను చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. "సర్లే, ఆడపిల్ల పుడితే పుట్టింది. పాలు తాగించడానికి నీకేం రోగం?" అంటూ నలుగురి ముందూ భార్యను కసురుకోనూ కసురుకున్నాడు. అది ప్రేమా నాటకమా అనేది అక్కడున్న వాళ్ళెవరికీ అర్థం కాలేదు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోతుండగా తన గది గుమ్మం దగ్గర నిలబడిచూసింది అరవింద. ఆ ఇద్దరు పిల్లలు పోతూ పోతూ తనవంక అలా చూస్తూనే వెళ్ళారు. ముఖ్యంగా ఆ నోట్లో బొటనవేలు పెట్టుకున్న పాప తనకేసి అమాయకంగా చూసిన చూపు అరవింద మనసులో ముద్ర పడిపోయింది.

వాళ్ళిద్దరికీ టాటా చెబుతున్నట్టు నవ్వుతూ చేయూపింది.

వాళ్ళిద్దరూ యథాప్రకారంగానే సిగ్గు పడిపోయి ముందుకు పరిగెత్తారు.

ఆ పిల్లల నవ్వు మొహాలు చూశాక అరవింద మనసు ప్రశాంతంగా మారింది. కడుపులో వున్న బిడ్డ గిలిగింతలు పెడుతున్నట్టుగా తోచి నవ్వుకుంది.

ఆ రోజు కాన్పులమ్మ అరవిందను పరీక్ష చేసి ఆమె తండ్రిని పక్కకు పిలిపించి "కడుపులో బిడ్డ పూర్తిగా ఎదిగింది. మీ అమ్మాయికేమో నొప్పులు రావడం లేదు. ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే ప్రమాదం. ఆపరేషన్ చేసి బిడ్డను బయటికి తీయడం ఒక్కటే మార్గం," అంది.

అరవింద తండ్రికి ఏమనాలో తోచక కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుని అలాగే చేయమన్నట్టు తలూపాడు. ఆమె పెట్టమన్న కాగితం మీద సంతకం పెట్టాడు.

ఆపరేషన్ గదికి తీసుకుపోతున్నప్పుడు కూడా తనకు సిజేరియన్ చేయబోతున్నట్టు అరవిందకు తెలీదు. తనకు లోకల్ అనెస్తీషియా ఇవ్వడం అదీ చూసి విషయం అర్థం చేసుకుంది.

"డాక్టర్! నాకసలు బిడ్డ పుడుతుందా?" భయం భయంగా అడిగింది.

ఆపరేషను గదిలో కాన్పులమ్మ టెంపరు జగద్విఖ్యాతం. "నువ్వు నోరు మూసుకుంటావా లేదా?" అంటూ కసిరిందామె. అరవింద కళ్ళ వెంబడి కన్నీళ్లు జారిపోనారంభించాయి. ఆ సమయంలో తన దగ్గరలేని భర్తను ఆమె మనసు పలువిధాలుగా తూలనాడింది.

ఆపరేషను జరుగుతుండగా ఆమెకు ఆక్సిజన్ ఇవ్వలేదు. గుండె బండరాయిగా మారిపోతున్నట్టూ, ఊపిరి ఆగిపోతున్నట్టూ ఉక్కిరిబిక్కిరై ఆమె ప్రాణం పోతోందనే అనుకుంది. అయితే ఆమె ప్రాణాలు పోలేదు. డాక్టరు చేస్తున్న పనులన్నీ ఆమెకు కనిపిస్తూనే ఉన్నాయి.

ఆపరేషను జరిగాక బిడ్డను బయటికి తీయడం ఆమెకు తెలుస్తూనే వుంది. బిడ్డను తలకిందులుగా పట్టుకుని కాన్పులమ్మ గట్టిగా చరిచింది. ఒకసారి కాదు, రెండుసార్లు కాదు, మూడు నాలుగు సార్లు చరిచింది. మొదటి సారి బిడ్డ కేరుమనకపోయేసరికి అరవిందకు పై ప్రాణాలు పైనే ఎగిరిపోతున్నట్టనిపించింది. నాలుగోసారికి బిడ్డ కేరుమనడంతోగానీ ఆమె గుండె కుదుటపడలేదు.

"కూతురు గొంతు వినిపిస్తోందా?" అడిగింది కాన్పులమ్మ.

కూతురు!

అరవింద మనసు చిత్రంగా స్పందించింది. ఆమెకు వళ్ళంతా ఒక్కసారిగా అదోలా అయిపోయింది. ఎక్కడో గాలిలోకి తేలిపోతున్న అనుభూతి.

"వినిపిస్తోందండీ" బలహీనంగా చెప్పింది.

ఆపరేషను చేశారు కాబట్టి వారం రోజులపాటు ఆసుపత్రిలోనే వుండాలని చెప్పింది కాన్పులమ్మ.

బిడ్డ మొహం మొదటిసారి చూసుకున్నప్పుడు తను ఆకాశమంత ఎత్తుకు ఎదిగిపోయినట్టూ, దేవుడు తనకేదో అమరత్వం ప్రసాదించినట్టూ అనిపించిందామెకు. పదే పదే బిడ్డను తడిమి చూసుకుంది. భర్త తన పక్కన లేనందుకు మరోసారి ఆమె మనసు కలతపడింది.

అరవింద తండ్రి హైదరాబాదుకు ఫోన్ చేసి ఆడపిల్ల పుట్టిన విషయం తెలియజేశాడు. ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు అల్లుడు నిరుత్సాహపడ్డం ఆయనకు ఫోన్లో తెలుస్తూనే వుంది.

"సర్లేండి, సెలవు దొరకడం కష్టంగా వుంది, త్వరలో వస్తాను," అని టెలిఫోను పెట్టేశాడతను. ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు అల్లుడు నిరుత్సాహపడ్డ విషయం కూతురికి చెప్పలేదాయన. సెలవు దొరగ్గానే వస్తానన్న విషయం మాత్రం చెప్పాడు. అయినా అరవింద పరిస్థితిని అర్థం చేసుకుంది.

"ఆడపిల్ల కదా! అందుకే నిదానంగా వస్తానంటున్నారు. అదే మగపిల్లవాడైతే రాత్రి బండికే బయల్దేరతాననేవారు," అంది.

బిడ్డను చూడ్డానికి ఎవరెవరో వస్తున్నారు.

"ఆడపిల్లా? ఎవరైతే ఏంలే!" అంటూ చప్పరించేసి వెళ్తున్నారు.

"నాన్నా! ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు నాకేం బాధ లేదు. మధ్యలో వీళ్ళెందుకు బాధపడ్డం? వీళ్ళ సానుభూతి నాకేం అక్కర్లేదు," అంది అరవింద.

తండ్రి ఆప్యాయంగా ఆమె తల నిమిరాడు.

పాపకు మొదటి మూడురోజులు చక్కెరనీళ్ళు పట్టారు. మూడోరోజుకు అరవిందకు పుష్కలంగా పాలు పడ్డాయి. ముర్రు పాలు తోడి పారేద్దామని అరవింద తల్లి ఆత్రపడిందిగానీ అరవింద పడనివ్వలేదు. తొలిసారి పడ్డ పాలు బిడ్డకు శ్రేష్ఠమని వాదించి ఈసారి మాత్రం తన పంతం నెగ్గించుకుంది.

కనీసం బిడ్డకు మొదటిసారి తల్లిపాలు పట్టే రోజైనా భర్త వస్తాడని ఆమె ఆశపడింది. అయితే అతను ఆ రోజు రాలేదు. ఆ మర్నాడు కూడా రాలేదు. క్రమంగా ఒకవిధమైన ఉదాసీనత అరవింద మనసును ఆక్రమించుకుంది. దాంతో భర్తకోసం ఎదురు చూడ్డం మానేసింది.

అతను మర్నాడు, అవతలి మర్నాడు కూడా రాలేదు. చివరికి అరవిందని రేపు డిశ్చార్జి చేస్తారనగా ఉదయం పూట దిగాడు. ఆ దిగడం నేరుగా ఆసుపత్రికి రాలేదు. బస్టాండునుంచి తిన్నగా అత్తగారింటికి వెళ్ళి స్నానాదులు పూర్తయ్యాక టిఫిన్ చేసి మరీ తీరుబడిగా వచ్చాడు. వస్తూనే పెద్ద సంజాయిషీ కూడా చెప్పుకోలేదు.

"సెలవు దొరకలేదోయ్. అందుకని ముందుగా రాలేకపోయాను."

"ఫర్వాలేదు."

అరవింద గొంతులో ద్యోతకమైన తిరస్కార భావం అతను గమనించకపోలేదు. దాంతో కొంత అపరాధభావం పట్టి పీడించింది.

"పాపకు గౌను తెచ్చాను, ఏదీ పాప?" అన్నాడు.

అరవింద పాపను చూడకుండా పైట చెంగు బిడ్డమీద నిండుగా కప్పేసింది. దాంతో అతను ఆత్రంగా ముందుకు జరుగుతున్నవాడల్లా వెనక్కి తగ్గి, "ఇదేమిటి?" అన్నాడు మొహం చిన్నబుచ్చుకుంటూ.

అరవింద సాంతం అతనివైపు తిరిగింది.

"ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు మీరేం బాధపడనక్కర్లేదు. నా కూతుర్ని నేను సాక్కోగలను, వెళ్ళండి," అంది.

"ఇది మరీ బావుంది, ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు బాధపడిపోతున్నానని నీతో నేను చెప్పానా?" అన్నాడతను.

"చెప్పక్కర్లేదు, తెలుస్తూనే వుంది."

అతనామె చెయ్యి తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

"నిజం అరవిందా! ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు నాకేం బాధలేదు," అన్నాడు.

అరవింద అతని ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూసి, "అయితే నాకో మాటివ్వండి," అంది.

"ఏమిటది?" అన్నాడతను కొంచెం అప్రతిభుడవుతూ.

"పాపకేమీ తక్కువ చేయగూడదు. మగపిల్లాడితో సమానంగా పెంచి ప్రయోజకురాలిని చేయాలి."

ఆమె అడిగిన విధానానికి అతను నవ్వకుండా ఉండలేకపోయాడు.

"సరే, మాట ఇస్తున్నాను. పాపను చూపించు," అంటూ అక్కడెవరూ లేకపోవడం చూసి ఆమె నుదుటిమీద చిన్నగా ముద్దెట్టుకున్నాడు.

ఆహ్వానం, జులై 1994